

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1163337/1

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד רן רייכמן)

נגד

המשיב: פלוני

הנדון: בקשת מזונות זמניים ללא דיון לאחר בחירה בדחייתו – חוסר תום לב

פסק דין

בפני בית הדין מונחת בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין האזורי מיום כ"ו בשבט תשע"ח (11.2.2018) שקבעה: "לאור תגובת הנתבע בית הדין בשלב זה דוחה את בקשת האישה למזונות אישה זמניים."

אין ספק שמאחורי ההחלטה עמדה גם העובדה שלצדדים היה קבוע מועד קרוב לדיון ליום י"א באדר תשע"ח (26.2.2018), ולפיכך לא ראה בית הדין מקום לקביעת מזונות זמניים לאור הטענות הקוטביות שבכתבי הטענות, טענות המעלות ספק אם יש חזקת חיוב מזונות אישה במקרה שלפנינו.

דא עקא, ביום ז' באדר תשע"ח (22.2.2018) ארבעה ימים לפני המועד שנקבע לדיון, הגיש בא כוח המערערת בקשה לדחיית המועד.

מיום י' באדר תשע"ח (25.2.2018), יום לפני המועד שנקבע לדיון, ישנן שתי התייחסויות של בית הדין האזורי לבקשה זו:

בשעה 12:22 ניתנה החלטה על ידי אחד הדיינים וז"ל:

בקשה לדחיית דיון

הבקשה אינה מתקבלת. ההשתלמות של מי מהצדדים ידועה זה מכבר. על כן בקשת הדחייה אינה מתקבלת.

בשעה 20:14 ניתנה החלטה שונה של אב"ד ההרכב – החלטה שניתנה כנראה בעקבות פנייה נוספת, וזו לשונה:

בקשת הצדדים לדחיית מועד דיון

לאחר הבהרת מזכירות בית הדין לצדדים ולבאי כוחם כי אם הצדדים ובאי כוחם עומדים על בקשתם לדחיית המועד הקבוע ליום י"א באדר תשע"ח (26.2.2018) הרי שהדיון הבא ייקבע למועד רחוק – כפי יומנו של בית הדין – לאחר פגרת הקיץ, ומשהביעו הצדדים את הסכמתם לכך, בית הדין נענה לבקשה וקובע לצדדים מועד דיון ליום כ"ו באלול תשע"ח (6.9.2018) בשעה 9:00.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

העולה מהאמור:

למערערת הייתה אפשרות לקיים דיון בבקשתה בפני ערכאה קמא, המערערת ויתרה על זכות זו למרות ידיעתה על החלטת בית הדין שלא תינתן פסיקה למזונות זמניים על פי כתבי הטענות ולמרות הידיעה שדחיית הדיון תדחה קיומו במשך חודשים רבים (לאור העומס המוטל על הרכב בית הדין המתנהל ברוב ימות השבוע – שלא באשמתו – בהרכב חסר).

אין ספק שבקשה לדיון בפני ערכאת הערעור לפני שהמערער ניצל זכותו לטעון טענותיו בפני ערכאה קמא, היא התנהלות בחוסר תום לב.

בנסיבות אלו: הבקשה לרשות ערעור, שהוגשה בחוסר תום לב, נדחת.

ההחלטה מותרת לפרסום לאחר השמטת פרטי הזיהוי של הצדדים.

ניתן ביום כ"ו באדר התשע"ח (13.3.2018).

הרב שלמה שפירא